

Vasút-automatizálás

A Közlekedéstudományi Egyesület rendezésében csütörtökön Szombathelyen két-napos vasút-automatizálási konferencia kezdődött, száz-harminc vasúti szakember részvételével. A megnyitó után Lindner József, a MÁV vezérigazgató-helyettese tartott előadást.

Közölte: a tervek szerint 1970-ig mintegy nyolcvan állomáson és 650–700 kilométer vonalszakaszon létesül korszerű, automatizált üzemi biztosítóberendezés a MÁV-fővonalakon. A közút, vasút kereszteszeknél jelenleg negyvenöt automatikus működésű felsorompó és 63 fényesorompó üzemel.

Több gondot a fiatalokra

Ülést tartott a szegedi II. kerületi tanács

A kerületi tanács tagjain kívül a városi tanács, és KISZ-bizottság, a járási-városi rendőrkapitányság, a megyei ügyészség, a tanintézetek és kulturális intézmények számos vezetője, képviselője is részt vett a szegedi II. kerületi tanács ülésén. Érthető, hiszen az ülés a társadalom minden rétegét érintő kérdést, a 14–18 év közötti fiatalok életkörülményeiről készült jelentést tárgyalta, amelyet Pántya József vb-elnök, a téma vizsgálatára megbízott ideiglenes bizottság elnöke terjesztett elő.

A jelentés és a vitában elhangzott sok vélemény, javaslat következtetése szerint a fiatalok túlnyomó része a tanulásban és a munkában jól megállja a helyét, "él mindazokkal a lehetőségekkel, amelyek fejlődését, az életre való felkészítést szolgálják. Ugyanakkor mind a tanulásban, mind a munkában és a szabad idő helyes felhasználásában találhatóak korlátozó tényezők — megfelelő szakkörök, klubhelyiségek, szeszmentes szórakozóhelyek, játszó- és sportterek — hiánya több gondot követel az állami és politikai szervektől az ifjúság részére. Ezért az ülésen elhangzott javaslat alapján határozatot hozott a kerületi tanács egy bizottság létrehozására, amely a lehetőségek felkutatásával, a városi szervekkel együttműködve tesz javaslatot októberben konkrét intézkedésekre.

A vitában felszólaltak: Solymosi Lajos, Hajnal László, Nagy József, Sarnyai István, Mócsó Istvánné, Czírok Józsefné, Berzsényi Lajos, Benkő István tanácsstagok, dr. Kovács Lajos járási-városi rendőrkapitány, Hampel Ferenc, a MűM. 600. számú iparitanuló-intézetének igazgatóhelyettese, dr. Tóth Péter megyei ügyész, Vincze

János, a városi KISZ-bizottság szervezőtitkára és dr. Kerepesi József vb-titkár. A jelentést a tanács elfogadta.

A második napirendben a szegedi járásbírószék elnökének előterjesztése alapján a tanács 71 népi ülnököt választott a kerületből. A javaslatához Solymosi Lajos, Sarnyai István, Süli István és Szabó Mihály tanácsstagok szóltak hozzá, dr. Fősz Béla, a járásbírószék elnökhelyettese pedig ismertette és méltatta a népi ülnökök munkáját.

Ezután került sor a vásárokról, piacokról szóló kerületi tanácsi rendelet tervezetének tárgyalására, dr. Kerepesi József vb-titkár előterjesztésében. A tervezetet a tanács vita nélkül jóváhagyta.

A bejelentések, interpellációk között Iglói Ferenc a tarjaniak tanácsi képviselőinek hiányáról, dr. Várkonyi László, Solymosi Lajos és Lőrincz István a Hétvezér utca útépitésének elakadásáról, Mócsó Istvánné a helypénzekről, Csányi János a petőfitelepi üzletek szemeteléséről, Stanics Béla pedig a petőfitelepi művelődési ház összedőlésének veszélyeiről tett észrevételt. Válaszok adása után a tanács ülése véget ért.

Orvosok

Társadalmunkban fontos helyet foglalnak el azok a szellemi munkások, akik az emberek gyógyításával foglalkoznak. A velük szemben kialakult közvélemény igen kedvező, hiszen embermilliók egészsége, gyakran élete függ tevékenységüktől. Ez a helyzetük, ha nem is társadalmi privilégiumot biztosít, de mégis örökösen az érdeklődés és a figyelem központjában vannak. Azok a vélemények, amelyek úgy hangzanak, hogy „ja, az orvosnak igen jól megy” — nem megalapozottak. Mert az orvosoknak „nem igen jól megy”, vagyis semmi-vel sem jobban, mint a mérnöknek, agronómusnak, közgazdásznak, vagy egyéb szellemi foglalkozásúaknak. Éppen ez az egyik lényeges vonása a mögöttünk levő negyedszázadnak, hogy a mai orvos etikai magatartása lényegesen megváltozott a Horthy-időkben vallott etikai normákkal szemben.

Felnőtt egy egészséges orvosnemzedék, éppen úgy, mint más foglalkozási ágakban, s ez a nemzedék már a szocialista viszonyok neveltje. Többségük számára nem az anyagi előnyök és az anyagiak összeharcolása ad életcélt, hanem a gyógyító és a kutató munka, és az a valóságos humanitás, amely őket erre a pályára vitte.

Nagyon tévednek azok, akik azt gondolják, hogy egy-egy jó páciéntúrájú orvos etikai magatartása, életmódja fejezi ki az orvostársadalom összességének arculatát. Aki ezt nem hiszi el, kérdezze meg a városi körzeti orvost, vagy a kórházi alorvost, vagy a klinikai adjunktust. Tehát azokat, akik a gyógyító tevékenység és a kutatómunka sűrűjében vannak, hogy havi fix fizetésükön kívül mégis mi az, amit mellékesen keresnek, ha csak nincs valamilyen másodállásuk, vagy szerződéses munkaviszonyuk. Azt hiszem a tájékozatlan közvélemény igen elcsodálkozna, ha azt tudná, hogy egy kórházi alorvosnak az 1400–1800 forinton kívül szinte alig van más jövedelme, s ezt a pénzt bizony nagyon-nagyon be kell osztania ahhoz, hogy társadalmi helyzetéhez mérten tudjon élni. Érdekesen mesélte el az egyik adjunktus, hogy ő, mint orvos, nem mehet be a talponállóra egy féldecire, vagy egy korsó sörre, mert megcsólják azokat, akiket ő gyógykezelt, gyógyított valahol, valamikor. Ezért ő egy pohár sört csak olyan helyen ihat meg, amely társadalmi rangjával egyezik, s ez semmi esetben sem a IV. osztályú italbolt, hanem a drágább árú más vendéglő, étterem!

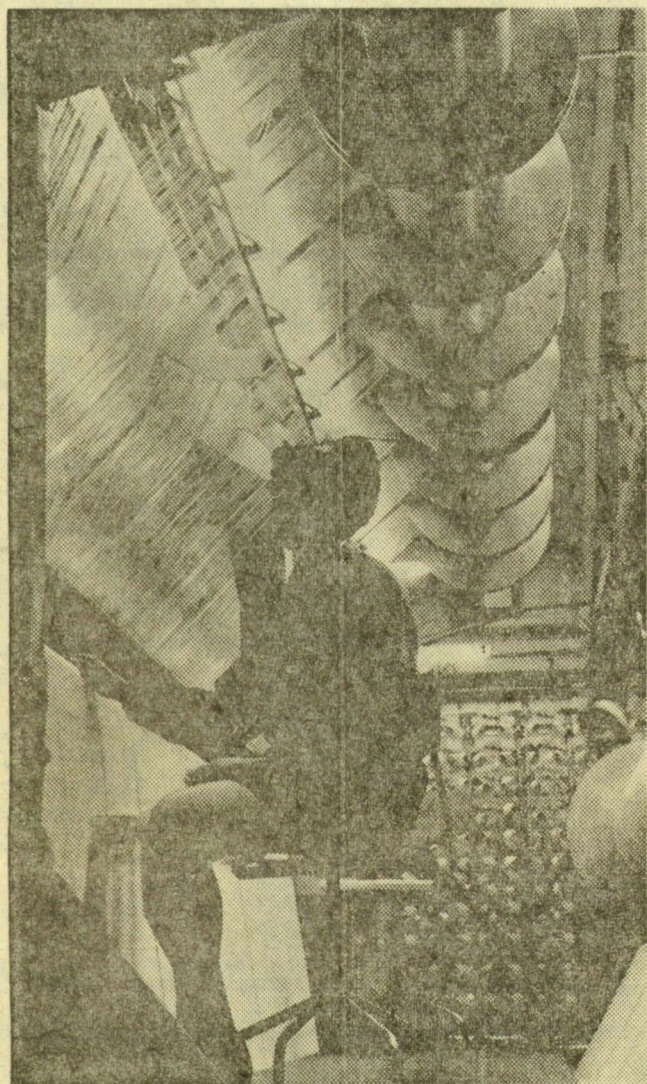
Voltaképpen a kérdés mégsem ezért került napirendre e cikkben, hanem azért, hogy újra szóvá tegyük: a gyógyító orvosi munkát végző fiatalok anyagi helyzete nem kielégítő. Ezt nem azzal az igénnyel említjük, hogy holnap reggel itt is fizetésrendezés történjék, de szükséges szólni erről, mert igen aktuális társadalompolitikai kérdéssé válik. Ha valaki erre azt felelné, hogy a dolog rendben van, de ez érvényes más kategóriákban is, azon se vitatkozhatnánk. De most nem más szellemi kategóriák, hanem az orvosok problémája képezi cikkünk tárgyát. Szinte refrénszerű panasz valamennyi gyógyító intézetben, hogy a kiszolgáló személyzet alacsony illetménye miatt most már kórtermeket zárnak be. S ez igaz is. De ha az egészségügyi középkerék fizetését megemelik úgy, hogy azok e munkában életcél és megélhetési lehetőséget találjanak, akkor ez eléri az orvos fizetését, s itt-ott meghaladja azt. Ez esetben mindjárt felferül, hogy az orvosi diploma utáni jövedelem annyi, vagy alacsonyabb, mint a középfokú képesítéssel szerzett jövedelem?

Ez a kérdés nem ismeretlen a közvélemény előtt, s valamennyi illetékes tényező szükségesnek tartja a rendezést. Ennek hangot adtak a szakszervezetek, egészségügyi szervek, országos és helyi relációban egyaránt. Minden valószínűség szerint az ország anyagi, teherbíró képessége majd lehetővé teszi a megfelelő rendezést. De addig is szükséges gyógyítani és nem szabad kórtermeket bezárni azért, mert nincs ápolónő. S nem szabad megengedni, hogy jobb jövedelmű állásokba menjenek el olyan szakképzett személyek, akiknek a közreműködése nélkül például nem lehet dolgoztatni a műtöket, vagy komplikált műszereket a gyógyító munkában. Igaz, hogy nem lehet csak lelkesedésre építeni, és az is igaz, hogy az új gazdaságirányítási rendszer alapján már most is sokan keresik azokat a lehetőségeket, ahol nagyobb jövedelmet biztosít a végzett munka... De ez nem vezet-het egy olyan torzulásra, hogy valaki veszi a munkakönyvét és elmegy egy-két évtizedes munkahelyéről azért, mert másutt 100–200 forinttal többet kap.

Korunk egyik ellentmondásossága éppen az, hogy a társadalom különböző működési ágazataiban kialakult bérvizonyok egyenlőtlenek. Ez az egyenlőtlenség magával hozza — s ez természetes és jó is —, a nagyobb munkaerőmozgást. Éppen erre lesz szükség a jövőben. De ha ez a munkaerőmozgás olyan mértékű és indíttatású lesz, hogy a sebészeti klinikáknak be kell csukni a műtőjét, mert a szakképzett emberek elmennek onnan havi 200 forinttal magasabb fizetésért olyan helyekre, ahol nincs szükség ilyen magas szakképesítésre — akkor elveink torzulásáról van szó. S ezek mellett már nem mehetünk el szó nélkül.

Nem csak az orvosok foglalnak el társadalmilag előkelő helyet, azok is, akiknek nincs orvosi diplomájuk, de gyógyító munkában dolgoznak: asszisztensek, laboránsok, ápolók, műtősök stb. A javítás anyagi helyzetükön társadalmi érdek, s reméljük, éppen ennél fogva, megoldást nyer.

T. I.

Somogyi Károlyné felvétele

CSOMOMENTES. A képen látható masina egyedülálló hazánkban. A Kenderfonó- és Szövőipari Vállalat újszegedi főüzemében működik az NSZK-ból vásárolt hálókötőgép. Az az újdonság benne, hogy a hálókötő csomómentesen köti. Előnye a régi csomózott kötéstől szemben sokrétű. A halászok dicsekszik, mert a csomók nem sérítik fel a halak pikkelyeit, a hálónak kisebb az ellenállása a vízben és jóval könnyebb is. A gép igen nagy teljesítménnyel dolgozik: 80 méter széles hálóból óránként 20 folyómétert lehet kötni az automatikus vezérlésű gépsoron. Jelenleg halászhálókat és sporthálókat készítenek az újszegedi gyárban. Nemrégiben a sífoki idegenforgalmi hivatal rendelt sporthálókat, gyepplabdát és hoki játékokhoz, ugyanis a vendégek kérése az volt, hogy ilyen csomómentes hálókat szereljenek fel, mert így elkerülhetik a kézserüléseket játék közben. Érdekesége a gépnek, hogy függönyöket is lehet rajta gyártani 5 milliméteres „lyuk” átmérettől kezdve a legnagyobb méretekig.

Szövetkezeti gazdák Bulgáriában

A baksji Magyar Bolgár Barátság Termelőszövetkezet tizenegy tagja — a tsz-vezetői, kertészeti és állattenyésztési szakemberei — a hét elején az egyik plovdivi közös gazdaság meghívására Bulgáriába utazott. Tíz napot töltenek a baráti országban, ahol elsősorban az ottani rendkívül fejlett üveg-házi primórtermesztést tanulmányozzák. A baksjiak ugyanis még az idén termálkutatást fúratnak s ennek energiájára alapozva kertészeti kombinátot létesítenek. A korszerű zöldsághajtató házakat bolgár tapasztalatok hasznosításával szeretnék felépíteni és üzemeltetni. Emellett baráti kapcsolatokat létesítenek a plovdivi gazdákkal, akiket ezúttal meghívják közös gazdaságuk megtekintésére. A bolgárok előreláthatólag a Szegedi Szabadtéri Játékok idején, augusztus-

ban viszonyozzák a baksjiak látogatását.

Július másodikán szegedi, balástyai, zákányszéki, csengelei, kisteleki, tápéi, tiszaszigeti és más járásbeli tsz-ek képviselőiben negyven főből álló csoport utazik Bulgáriába. A tapasztalatcserét a termelőszövetkezet területi szövetsége kezdeményezte, és állította össze az úti programot. Várnában, Burgaszban, Plevénben, Plovdivban több mezőgazdasági nagyüzemet keresnek majd fel. Többek között olyan gazdaságokat tekintenek meg, ahol száz hektárnyi területen folyik üveg-házi primórtermelés. A kertészetekhez hűtő tárolók és feldolgozó üzemek is tartoznak. Tanulmányozzák a bolgár baromfi- és szarvasmarha-tenyésztést és kísérleti intézetekbe is meghívást kaptak.

Sikeres magyar kiállítás Moszkvában

Sikeres kiállítást rendezett a moszkvai magyar kereskedelmi kirendeltség kiállítási palotájában a Pannónia Kúlkereskedelmi Vállalat. A kiállítás keretében a Pannónia konfekcióipari gépeket és motorke-rekparókat, a Fővárosi Vasúti Vállalat pedig mosdai gépeket, vasalógépeket és hőlégszárítót mutatott be. A kiállítás iránti különleges

érdeklődés megmutatkozott abban is, hogy a szovjet fél a bemutatott anyag 85 százalékát megvásárolta, 10 százalékát pedig üzemi próba céljaira átvette. Meg-egyezés jött létre arra vonatkozóan, hogy a szovjet partner négy és félmillió rubel értékben vásárol konfekcióipari gépeket Magyarországtól.

„Félmillió” propaganda

Az ünnepi hetek sikerét nem bízza a szerencsére a rendezőség: mindent összevetve mintegy félmillió plakát, leporello, röplap és műsorfüzet hívja idén a vendégeket Szegedre. A legtöbb kiadvány — majd kétszáz-ezer — természetesen a szabadtéri játékok előadásainak hirdetését biztosítja: külföldi követünk lesz a hétezer példányú, ötnyelvű hírverő plakát, az ötvenezer színes, ötnyelvű s a tízezer aranynyomású, tíznyelvű leporello. Negyvenezer röplap, harmincezer játéknaptár, húsz-ezer plakát és ugyanannyi műsorfüzet egészíti ki a képet. A legjelentősebb kiadvány ezúttal az Idegenforgalmi Hivatal által ötvenezer példányban kiadott Napfényország című prospektus, amely a város és környékének nevezetességeit mutatja be, hamarosan megjelenik az ünnepi hetek háromnyelvű, időrendes műsor-naptára és a szegedi zsebkalauz.

Szép meghívók, plakátok ismertetik meg idén a vendégeket az ünnepi hetek mintegy nyolcvan rendezvényével. Az ipari vásár és kiállításról nemcsak a kétszer megjelenő vásári újságban olvashatnak a látogatók, de segítségükre lesz a száznegyeven oldalas vásári katalógus, amelyet tizenhatezren vehetnek majd kezükbe. A vásár térképét ábrázoló szórólapok százezer példányban jelennek meg.

Az immár hagyományos rendezvények közül a pedagógiai nyári egyetem ismertetésének szolgálatában két-nyelvű, ízléses külsejű pros-

pektus áll majd. Ez évben először jelentet meg a szegedi fotóklub olyan katalógust, amely már képanyagot is tartalmaz, s reprezentatív igénnyel készül idén is a Szép Könyvek kiállítás, valamint a Nyári Tárlat katalógusa.

A mennyiséget nézve biztatóak tehát az előkészületek, de a hatékonyság propaganda gátolják az anyagi nehézségek, főleg a nyomdai és papírárak növekedése, s talán az is, amiről sok szó esik mostanában: az elszállásolási lehetőségek határai egyben a propaganda határait is kiszabják. S még egy szépséghiba: még mindig hiányzik az új városismertető útikönyv. Csak jövőre készül el, s vele együtt a „Szeged” fotóalbum is.

Ülésezett az MSZBT országos elnöksége

A Magyar-Szovjet Baráti Társaság országos elnöksége csütörtökön Mihályfi Ernő elnökletével ülést tartott. Az országos elnökség jóváhagyólag tudomásul vette a nagysikerű kazah kulturális napokról adott tájékoztatót, majd egyhangúlag megválasztotta Nagy Máriát, a IV. kerületi pártbizottság

Kombájnos-verseny

Az idén — hosszú évek óta először — országos méretekben nem rendezik meg a kombájnos versenyt. Az aratásnál tehát a gazdaságok önállóan döntik el, hogy milyen mértékben teszik anyagilag is érdekeltté a rövidesen munkához látó több mint 11000 kombájnos személyzetét az eredményekben.

(MTI)

PÉNTEK, 1969. JÚNIUS 27.

DELMAGYARORSZÁG 3